

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 142/2024
21.02.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Дубравке Дамјановић, Гордане Којић, Мирољуба Томића и Биљане Синановић, чланова већа, са саветником Врховног суда Весном Зарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Бобана Матића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Крагујевцу К 687/22 од 28.03.2023. године и Вишег суда у Крагујевцу Кж1 227/23 од 04.01.2024. године, у седници већа одржаној дана 21.02.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Бобана Матића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Крагујевцу К 687/22 од 28.03.2023. године и Вишег суда у Крагујевцу Кж1 227/23 од 04.01.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу К 687/22 од 28.03.2023. године окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 2. у вези става 1. КЗ и изречена му је условна осуда којом му је утврђена казна затвора у трајању од четири године и истовремено одређено да се казна неће извршити уколико окривљени за време од једне године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело.

Истом пресудом према окривљеном је, на основу члана 89а КЗ, изречена мера безбедности забрана приближавања и комуникације са оштећеним. Окривљени је обавезан на плаћање трошкова кривичног поступка, а оштећени је упућен на парнични поступак ради остваривања имовинскоправног захтева.

Пресудом Вишег суда у Крагујевцу Кж1 227/23 од 04.01.2024. године, у првом ставу, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног, а пресуда Основног суда у Крагујевцу К 687/22 од 28.03.2023. године потврђена, док је у другом ставу одбачена жалба ОЈТ у Крагујевцу КТО 540/22 од 13.04.2022. године, као недозвољена.

Бранилац окривљеног АА - адвокат Бобан Матић поднео је захтев за заштиту законитости против правноснажних пресуда, због повреде кривичног закона из члана

439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, преиначи побијане пресуде и окривљеног ослободи од оптужбе.

Врховни суд је у седници већа, испитујући захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у смислу одредби члана 487. Законика о кривичном поступку, оценио да је захтев недозвољен, из следећих разлога:

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП). Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП) окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле ограничено је право окривљеног и његовог браниоца на подношење захтева за заштиту законитости у погледу разлога због којих могу поднети овај ванредни правни лек и то таксативним набрајањем повреда закона које су учињене у првостепеном поступку и у поступку пред апелационим односно другостепеним судом и то због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. ЗКП.

Одредбом члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП прописано је да ће Врховни касациони суд у седници већа решењем одбацити захтев за заштиту законитости, ако је недозвољен (члан 482. став 2, члан 483. и члан 485. став 4. ЗКП).

Бранилац окривљеног у захтеву као разлог подношења истиче повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, због које повреде је подношење захтева дозвољено окривљеном. Међутим, образлажући ову повреду закона, бранилац окривљеног не указује у чему се она конкретно састоји, већ суштински оспорава утврђено чињенично стање и оцену доказа дату од стране нижестепених судова, давањем сопствене оцене изведених доказа која је потпуно другачија од оне која је дата у побијаним правноснажним одлукама. Ово са разлога што у захтеву наводи да се погрешно и непотпуно чињенично стање састоји у томе што не постоји сведок који би потврдио наводе оптужног акта, те да постоје контрадикторности у исказу оштећеног и исказу сведока у погледу времена када се критични догађај десио, а сведок на главном претресу није могао да се изјасни да ли је окривљени особа која је била на вратима, иако је у претходном поступку навео да та особа јесте био окривљени. Такође, сведок није могао да се изјасни која рука оштећеног је повређена, те се не може рећи да је одбрана окривљеног демантована доказима изведеним у току поступка, нити се из изведених доказа може са сигурношћу утврдити које лице је нанело оштећеном повреди. Из свега наведеног, по ставу браниоца, следи да тужилаштво није доказало да је окривљени учинио кривично дело које му је стављено на терет.

Како, дакле, из изнетих навода произилази да бранилац окривљеног у поднетом захтеву, као разлог побијања правноснажних пресуда, само формално означава повреду закона због које је подношење захтева дозвољено окривљеном, док суштински указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање и погрешну оцену доказа од стране нижестепених судова, а што не представља законски разлог због којег је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење овог ванредног правног

лека окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, то је Врховни суд захтев браниоца окривљеног АА оценио недозвољеним.

Из напред изнетих разлога Врховни суд је, на основу одредаба члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Бобана Матића одбацио као недозвољен.

Записничар-саветник
Весна Зарић,с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић